

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817203854
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5817203854.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., R. XXX/XX-XX, právne zastúpený: Mgr. Barbora Hlavatá, advokátska kancelária so sídlom SNP 1445/41, 017 07 Považská Bystrica, IČO: 42 284 902, proti žalovanej: D. R., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., R. XXX/XX-XX, právne zastúpená: JUDr. Michal Murina, advokát so sídlom 027 43 Nižná, Nová Doba 497, IČO: 46 808 965, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде manželstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/6/2017-280 zo dňa 20. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnuiteľnú vec; osobné motorové vozidlo Opel Vectra station wagon, AC Kombi, rok výroby 2005, evidenčné číslo vozidla TS710AU v hodnote 1.500,- eur, vo výroku II., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.278,40 eur na vyrovnanie hodnoty majetkového podielu a vo výroku o nároku na náhradu trov konania, z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnuiteľnú vec osobné motorové vozidlo Opel Vectra station wagon, AC Kombi, farba modrá, rok výroby 2005, zdvihový objem motora 1910 m3, evidenčné číslo vozidla TS710AU v hodnote 1.500,- eur. Na vyrovnanie hodnoty majetkového podielu uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.278,40 eur v lehote do 31.10.2020. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 11,- eur za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva na účet Okresného súdu vedeného v Štátnej pokladnici, č. ú.: T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 22,50 eur za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva na účet Okresného súdu vedeného v Štátnej pokladnici, č. ú.: T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Nárok žalobcu posudzoval podľa § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4, 5, § 150 Občianskeho zákonníka.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.06.2014, č. k. 1P/79/2013-46, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, a ktoré nadobudlo právoplatnosť 08.07.2014, ex lege zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu. Nakoľko medzi nimi nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového

spoluvlastníctva manželov na základe dohody podľa § 149 ods. 3 OZ, žalobca podal v zákonom stanovenej trojročnej lehote od jeho zániku, návrh na vyporiadanie rozhodnutím súdu. Podľa súdu prvej inštancie rozsah nehnuteľných vecí si žalobca a žalovaná vyporiadali dohodou, tento v priebehu konania neurobili predmetom vyporiadania. Obdobne ohľadom hnutelných vecí uplatnili pravidlo podľa § 149 ods. 4 OZ, pričom vo vzťahu k hnutelným veciam urobili predmetom konania len osobné motorové vozidlo Opel Vectra, rok výroby 2005, EČV: TS710AU s nespornou hodnotou 1.500,- eur a žiadali ho prikázať žalobcovi. Uvedenú hnutelnú vec súd prvej inštancie preto prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu v hodnote 1.500,- eur. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na judikatúru, v zmysle ktorej pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je pre ocenenie veci určujúci stav v čase zániku BSM, pričom treba vychádzať z cien zodpovedajúcich cenám platným v čase, keď sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava, t. j. z ceny akú má vozidlo v čase vyporiadania - rozhodovania. Žalovaná počas konania nespochybnila cenu vozidla, až v konečnom štádiu, pred vyhlásením rozhodnutia žiadala určiť jeho hodnotu 8.900,- eur, za ktorú bolo vozidlo nadobudnuté. K tomu však súdu nepredložila žiadny dôkaz na hodnotu vozidla, ktoré by odzrkadlilo jeho parametre a stav - počet najazdených kilometrov, a to aj napriek tomu, že ju zaťažuje nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkazná povinnosť. Súd prvej inštancie pritom zistil, že predmetné vozidlo sa aktuálne predáva v rozmedzí od 1.500,- do 1.800,- eur. Teda doposiaľ nesporná hodnota vozidla zodpovedá hodnote, za ktorú sa vozidlo v danom mieste a čase, t. j. v čase vyporiadania ponúka a predáva. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že do masy BSM patrili aj pasíva, aktuálne všetky splatené a to; nesplatený zostatok úveru poskytnutého na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0323278963 vo výške 1.933,44 eur, zostatok nesplateného úveru poskytnutého T. T. na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 324310005 zo dňa 26.05.2010, v hodnote 11.154,42 eur, zostatok nesplateného úveru poskytnutého Y. T. T. na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 0276724405 zo dňa 08.12.2008 v hodnote 1.681,48 eur, nesplatený zostatok na spotrebiteľskom úvere poskytnutom spoločnosťou Consumer Finance Holding, č. zmluvy 42630051 v hodnote 3.769,59 eur, nesplatený zostatok na pôžičke poskytnutej na základe Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky č. 7101388 uzavretej dňa 24.11.2011 v sume 550,80 eur. Teda celkové pasíva, ktoré vznikli za trvania manželstva, a na ktorých sa majú podieľať obaja manželia predstavujú hodnotu 19.089,73 eur : 2 = 9.544,87 eur. Podľa súdu prvej inštancie v priebehu konania došlo k úhrade všetkých záväzkov zaradených medzi pasíva. Žalobca sa na úhrade pasív podieľal v sume 13.323,27 eur a žalovaná sa na úhrade záväzkov podieľala v hodnote 5.455,66 eur. Keďže podiely manželov majú byť rovnaké, na pasívach sa má rovným dielom podieľať i žalovaná, súd prvej inštancie rozhodol tak, že na vyrovnanie hodnoty majetkového podielu z titulu pasív by potom žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.778,40 eur. Od tejto sumy súd prvej inštancie odpočítal hodnotu aktív prisúdených do výlučného vlastníctva žalobcu - 1.500,- eur. Žalovaná bola potom povinná na vyrovnanie hodnoty majetkového podielu zaplatiť žalobcovi sumu 2.278,40 eur v lehote do 31.10.2020 vychádzajúc z toho, že ide o sumu, ktorou žalovaná bežne nedisponuje, žalovaná je priemerne zarábajúcim občanom, čoho dôkazom je jej lustráciu z registra Sociálnej poisťovne, a preto jej súd určil dlhšiu lehotu na zaplatenie vyrovnaného podielu - § 232 ods. 3, veta druhá CSP. Len pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že pri výpočte vyrovnaného podielu vychádzal z hodnoty pasív, ktorá patrí pre každého v 1-ici s tým, že žalobca sa podieľal na vyrovnaní záväzkov väčšou sumou, od ktorej potom odpočítal na neho pripadajúci podiel (13.323,27 - 9.544,87 eur = 3.778,40), pričom rozdiel je časť pasíva pripadajúceho na žalovanú, ktorá s časťou úhrady dlhu (5.455,66 eur) sa má podieľať na záväzkoch patriacich do BSM (9.234,06 eur). Rozdiel 310,81 eur predstavuje práve tú časť záväzku - ide o pôžičku č. 7101388, ktorá síce bola uhradená ako záväzok patriaci do BSM, ale nevedno kým, nedokázal to zdeklarovať ani žalobca, ktorý tvrdil, že táto pôžička sa platila zo spoločného účtu do 19.11.2013, ktorého disponentom bol žalobca a žalovaná. A nedokázala to deklarovat' ani žalovaná, ktorá síce tvrdila, že túto pôžičku uhradila, avšak súdu deklarovala len úhradu vo výške 240,- eur a nie v sume 550,80 eur (a ich rozdiel je 310,80 eur). O nároku na náhradu trov súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP vzhľadom k tomu, že ide o konanie o vyporiadanie BSM, kde podiely oboch manželov na spoločnom majetku (aktíva, pasíva) sú rovnaké. Zároveň konanie, predmetom ktorého bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде, je svojím špecifickým charakterom osobitným sporom, v ktorom nemožno jednoznačne ustáliť, kto zavinil spor, a kto a v akej miere bol úspešný. Podľa súdu prvej inštancie nebolo rozhodujúce, ktorý z bezpodielových spoluvlastníkov podal po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov návrh na súd a zaujal tak procesné postavenie žalobcu v konaní. V nadväznosti s touto osobitosťou preto býva konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva označované aj prívlastkom tzv. iudicium duplex, čo znamená, že subjekty na oboch stranách sporu zaujímajú tak postavenie žalobcu, ako aj žalovaného v konaní. Rozhodujúcou bola preto skutočnosť, že strany sporu sa nedokázali mimosúdne dohodnúť o vyporiadaní bezpodielového

spoluvlastníctva, a preto jeden z nich využil v zákonom stanovenej lehote právo požiadať o vyporiadanie súd. Podľa názoru súdu prvej inštancie a v súlade s ustálenou súdnou praxou v konaniach o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pri rozhodovaní o trovách konania nemožno postupovať celkom podľa zásady pomeru úspechu, a preto by prípadne do úvahy prichádzala aj aplikácia ust. § 257 CSP, za použitia ktorej žiadna strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie je zaťažené nasledovnými vadami, ktoré viedli k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, a to v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Žalobca dôvodil skutočnosťou, že súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza informácie, ktoré nevyšli najavo počas žiadneho z pojednávaní uskutočnených na prvostupňovom súde a nevyplývajú ani zo žiadnych listín predložených sporovými stranami. Dňa 05.08.2020 právna zástupkyňa žalobkyne nahliadnutím do elektronického spisu zistila, že dňa 09.07.2020 bolo na prvostupňový súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej, ktoré však do dnešného dňa nebolo právnej zástupkyňi žalobcu doručené ani zo strany súdu ani zo strany právneho zástupcu žalovanej. Žalobca ďalej dôvodil, že z elektronického spisu právna zástupkyňa žalobcu zistila, že po pojednávaní konanom dňa 01.07.2020, kedy súd oznámil, že dňa 20.07.2020 dôjde výlučne k vyhláseniu rozsudku, súd uskutočnil ďalšie kroky vo vzťahu k doplneniu dokazovania, o ktorých sporové strany nemali žiadnu vedomosť a o ktorých výsledku prvostupňový súd právnu zástupkyňu žalobcu neoboznámil, a teda nedošlo ani k riadnemu ukončeniu dokazovania v prítomnosti sporových strán, keďže žalobca ani právna zástupkyňa žalobcu sa rozhodli pojednávať, na ktorom malo dôjsť výlučne k vyhláseniu rozsudku, z dôvodu hospodárnosti, nezúčastniť (právna zástupkyňa žalobcu má sídlo v Považskej Bystrici). Žalobca ďalej dôvodil skutočnosťou, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s podstatnými okolnosťami tvrdenými žalobcom vo vzťahu k úveru Flexi pôžička č. 007351611110913 zo dňa 11.09.2013. Súd v bode 11. napadnutého rozhodnutia judikuje, že predmetný záväzok nepatrí medzi pasíva bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán z dôvodu, že predmetná zmluva bola uzavretá výlučne so žalobcom ako dlžníkom, pričom bola uzavretá v čase, keď žalobca a žalovaná už nežili v spoločnej domácnosti. Bez akéhokoľvek odôvodnenia pritom prvostupňový súd nezohľadnil ani nevykonal dokazovanie ohľadne tvrdenia žalobcu, uvedené už v samotnej žalobe, že tento úver bol použitý na zaplatenie záväzkov z platobných kariet Triangel, Žolík (Quatro), teda záväzkov, ktoré vznikli za trvania manželstva predtým, ako sporové strany prestali žiť v spoločnej domácnosti. Neobstojí ani argument, že dôvodom je skutočnosť, že zmluva bola uzavretá výlučne so žalobcom, keďže súd bez ďalšieho medzi pasíva zaradil aj bezúčelovú pôžičku na základe zmluvy č. 7101388 od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., hoci túto zmluvu podpísala výlučne žalovaná. Podľa žalobcu prvostupňový súd pristupoval k informáciám získaným od jednotlivých strán sporu rozdielne, pričom žalovanej poskytol neúmerne dlhý čas na predloženie informácií ohľadne plnenia jej záväzkov, pričom zároveň počas doby od podania žaloby mal za preukázané, že záväzok vo L. (Flexi pôžička) je spoločným záväzkom sporových strán, keďže žalobca odôvodnil použitie týchto finančných prostriedkov na úhradu iných spoločných záväzkov sporových strán vzniknutých počas manželstva. Dokonca, vo svojom vyjadrení zo dňa 12.09.2017 žalovaná uviedla, že tento úver spláca ona. Napriek tomu súd rozhodol, a to bez akéhokoľvek predchádzajúceho náznaku, že tento záväzok medzi spoločné pasíva nepatrí a žalobca tak nemal príležitosť v tejto súvislosti vykonať či navrhnuť vykonať žiadne dokazovanie, hoci informácie ohľadne týchto skutočností existujú a majú zásadný vplyv na vyhodnotenie tohto záväzku ako spoločného. Na základe uvedeného navrhol, aby súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná tak, že s predmetným odvolaním žalobcu v právnej veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej ako „BSM“) medzi žalobcom nesúhlasí a v celom jeho rozsahu považuje za nedôvodné. Poukázala na to, že v odôvodnení podaného odvolania žalobca uviedol, že nesprávnym procesným postupom súdu mu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedené tvrdenie žalobcu neobstojí, nakoľko súd svojím procesným postupom umožnil a poskytol sporovým stranám dostatočný priestor na oboznámenie sa s dôkazmi (listinami), ktoré boli súčasťou súdneho

spisu. Súd sa z dôvodu náležitého zistenia skutočností relevantných pre rozhodnutie vo veci samej dôsledne oboznámil s dôkazmi, ktoré predložili sporové strany a rovnako v zmysle § 158 ods. 2 ex offio rozhodol o doplnení dokazovania, ktoré odôvodňujú spravodlivosť jeho rozhodnutia. To, že sa žalobca, ako aj jeho právna zástupkyňa nezúčastnili na pojednávaní dňa 20.07.2020, argumentujúc svoju neúčast' hospodárnosťou konania, nie je pre uplatnené doplnenie dokazovania rozhodujúce. Žalovaná má za to, že súd vo svojom odôvodnení, v bode 11. podal vyčerpávajúci výklad ku skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, aby do masy BSM nezaradil nesplatený zostatok úveru. S otázkou týkajúcou sa pasív BSM sa súd vysporiadal spravodlivo, nakoľko treba prihliadať na okolnosti a skutočnosti, ktorého ho viedli k danému záveru v celosti. Žalovaná preto navrhla, aby súd odvolanie žalobcu odmietol ako nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. V replike sa žalobca vyjadril tak, že zotrúva na dôvodoch podaného odvolania a skutočnostiach v ňom uvedených.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť čo do výroku I., ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnutelnú vec; osobné motorové vozidlo Opel Vectra station wagon, AC Kombi, rok výroby 2005, evidenčné číslo vozidla TS710AU v hodnote 1.500,- eur, vo výroku II., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.278,40 eur na vyrovnanie hodnoty majetkového podielu a vo výroku V. o nároku na náhradu trov konania podľa ust. 389 písm. b) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti ostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý, keďže tento nebol napadnutý odvolacími námietkami.

8. Žalobca vo svojom odvolaní uvádza odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnými okolnosťami tvrdenými žalobcom vo vzťahu k úveru Flexi pôžička.

9. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004, sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP (predtým § 157 ods. 2 OSP). Korektným a i ústavne konformným výkladom tohto ustanovenia dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie trpí nepreskúmateľnosťou v časti namietanej žalobcom týkajúcej sa toho, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s podstatnými okolnosťami tvrdenými žalobcom vo vzťahu k úveru Flexi

pôžička č. 007351611110913 zo dňa 11.09.2013, a to takej intenzity, ktorá odôvodňuje aplikáciu vyššie citovaného ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

13. Cieľom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vyporiadanie spoločného majetku - vecí, ktoré patrili podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva, a to ku dňu jeho zániku, pričom sa vzájomne vyporiadajú i všetky pohľadávky a dlhy, ktoré vyplývajú z bezpodielového spoluvlastníctva podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Pojem vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je preto nutné chápať širšie, než len rozdelenie vecí tvoriacich toto spoluvlastníctvo. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú účastníci na oboch stranách tak postavenie navrhovateľa, ako aj postavenie odporcu (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním návrhu navrhovateľa na vyporiadanie BSM súdom je uplatnené aj rovnaké právo odporcu, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/40/2012 zo dňa 16.05.2012 a sp. zn. 2Cdo/52/2008 zo dňa 29.04.2008).

14. Ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad uzavrel vlastným menom zmluvu o pôžičke, a ak takto získané peniaze použije na kúpu určitej veci, t. j. ak bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota - za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 Občianskeho zákonníka a bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzavretá - do bezpodielového spoluvlastníctva. K záväzku manžela, ktorý takto zaobstaral peniaze a je povinný vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke, či ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, že zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá) a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva (viď uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 4291/2010).

15. Žalobca namietal, že v odôvodnení súdneho rozhodnutia sa súd prvej inštancie nevysporiadal s podstatnými okolnosťami tvrdými žalobcom vo vzťahu k úveru Flexi pôžička č. 007351611110913 zo dňa 11.09.2013. Súd prvej inštancie v bode 11. napadnutého rozhodnutia vyslovil právny názor, že predmetný záväzok nepatrí medzi pasíva bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán z dôvodu, že predmetná zmluva bola uzavretá výlučne so žalobcom ako dlžníkom, pričom bola uzavretá v čase, keď žalobca a žalovaná už nežili v spoločnej domácnosti. Ďalej žalobca dôvodil, že bez akéhokoľvek odôvodnenia súd prvej inštancie nezohľadnil ani nevykonal dokazovanie ohľadne tvrdenia žalobcu, uvedené už v samotnej žalobe, že tento úver bol použitý na zaplatenie záväzkov z platobných kariet Triangel, Žolík (Quatro), teda záväzkov, ktoré vznikli za trvania manželstva, predtým ako sporové strany prestali žiť v spoločnej domácnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou nezaoberal, pričom išlo o podstatné tvrdenie žalobcu, ktoré bolo preukazované dôkaznými prostriedkami navrhovanými žalobcom. Preto je možné dať za

pravdu odvolateľovi, že súd prvej inštancie sa pri vyhodnotení dôkazov, ktoré zúžil iba na okruh skutočností, potvrdzujúcich jeho záver, obmedzil na vyhodnotenie dôkazov svedčiacich v neprospech nároku žalobcu a ani sa nevysporiadal s tvrdeniami žalobcu, ktoré boli pre posúdenie veci rozhodné. Aj odvolací súd dospel k záveru, že dôkazy a tvrdenia žalovanej neboli vôbec vyhodnotené vo vzájomnej súvislosti s tvrdeniami a dôkazmi žalobcu, a preto súd prvej inštancie ani nemohol postrehnúť zásadné rozpory v tvrdených skutočnostiach, ktoré činia rozsudok súdu v tejto časti nepreskúmateľným. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa nemusí vysporiadať v odôvodnení s každou skutočnosťou, no pokiaľ je podstatná, resp. ju za podstatnú pokladá strana sporu a o túto opiera svoj nárok, je povinnosťou súdu prvej inštancie sa s touto skutočnosťou zaoberať, inak je rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné, ako je tomu i v danom prípade.

16. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP) s tým, že jeho povinnosťou bude odstránenie predmetných nedostatkov a rozporov.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec opätovne prejednať a rozhodnúť, následne vyhodnotí všetky dôkazy a zdôvodní, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

18. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 3 CSP a ustanovenia § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)